

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010267
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému V. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 10.03.2014, sp. zn. 1T/26/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby OP Galanta z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno f/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v čase okolo 16.00 hod. dňa 24.01.2012 v Šali na autobusovej zastávke nachádzajúcej sa na ulici P. Pazmáňa pred pohostinstvom „Labužník“, po tom, čo ho bezdôvodne napadol V. W., vytiahol čierny nôž so striebornou čepeľou o dĺžke cca 10 cm a švihom porezal V. W. do oblasti pravej časti tváre, v dôsledku čoho poškodenému V. W. spôsobil rezné poranenie pravej polovice tváre s dĺžkou rany 18 cm a hĺbkou 0,5 cm s dobou liečenia 10 dní a práceneschopnosťou, pričom toto zranenie zanechá u poškodeného trvalé následky vo forme zohyzdenia tváre.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku bol poškodený V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., ul. V. O. č. XXX/X a UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava odkázaní s nárokmi na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania poukázala na to, že v danom prípade bolo vykonaným vyšetrením preukázané, že obžalovaný drgol do V. W. pri autobusovej zastávke v Šali, keď okolo seba prechádzali. V. W. začal strkať do obžalovaného, následkom čoho obžalovaný vytiahol nôž a porezal poškodeného na tvár. Po tom, ako obžalovaný porezal poškodeného, z miesta činu odišiel. Tým mu spôsobil rezné poranenie pravej polovice tváre o dĺžke 18 cm, pričom zranenie zanechalo u poškodeného trvalé následky. V tejto súvislosti poukázala ďalej na niekoľko faktov, a to:

- skutok sa stal na autobusovej zastávke v pracovný deň v čase, kedy na zastávke bolo viacero ľudí. Nie je preto predpoklad, že by obžalovaný bol útokom zo strany poškodeného vážne ohrozený na zdraví, keďže išlo len o strkanie.

- obaja, t.j. obžalovaný ako aj poškodený sú približne rovnakého fyzického veku, pri vzájomnej potýčke obžalovaný použil nôž.
- obžalovaný preto nekonal v nutnej obrane, jeho konanie nie je možné takto vyhodnotiť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry zamietnuť.

Krajský súd v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokurátorka okresnej prokuratúry podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ust. § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v kritickom čase venčil psa. Z autobusu, ktorý prišiel na zastávku, vystúpil poškodený spolu so svojou manželkou. Poškodený sa hneď po vystúpení z autobusu správal nepríčetne a smeroval k obžalovanému. Obžalovaný sa mu snažil vyhnúť, avšak aj tak sa ošuchli o seba. Túto skutočnosť tiež potvrdil svedok F. K.. To, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, potvrdila aj manželka obžalovaného W. W. a súčasne uviedla, že už cestou v autobuse bol agresívny. Nebol to teda obžalovaný, ktorý do poškodeného strkol, ale naopak, poškodený hneď po vystúpení z autobusu preukázal úmysel napadnúť obžalovaného. Preto obžalovaný na svoju obranu vytiahol nožík, ktorý držal pred sebou a cúval. Nožík použil až vtedy, keď poškodený na neho zaútočil. Až následne sa mu podarilo poškodenému vyšmyknúť a ujsť. Z dokazovania nevyplýva, že by niekto z okoloidúcich alebo stojacich na zastávke autobusu mal snahu do konfliktu zasiahnuť, prípadne obžalovanému pomôcť. Svedok F. K. tiež podrobne vypovedal k spôsobu útoku zo strany poškodeného v tom smere, že poškodený aj napriek tomu, že videl, že obžalovaný má na svoju obranu nožík, v útoku pokračoval, bil obžalovaného pästou a neskôr aj spadli na zem. Jednoznačne uviedol, že obžalovaný len ustupoval, snažil sa konfliktu vyhnúť, poškodený bol však rozčúlený, bol pod vplyvom alkoholu a mal záujem stále na obžalovaného útočiť.

Aj podľa názoru krajského súdu súd I. stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov dospel k správnejmu záveru, že v konaní obžalovaného išlo o nutnú obranu.

Podľa § 25 odsek 1 Trestného zákona, čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 odsek 2 Trestného zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Pri nutnej obrane sa nevyžaduje zásada subsidiarity vôbec a závisí od rozhodnutia napadnutého, či sa bude aktívne brániť alebo pred priamo hroziacim útokom utečie. Zásada proporcionality je modifikovaná v tom smere, aby obrana nebola celkom zjavne neprimeraná útoku. V teórii sa napríklad uvádza použitie strelnej zbrane proti útoku maloletého dieťaťa.

V danom prípade je nutné konštatovať, že konflikt vyprovokoval poškodený tým, že smeroval proti obžalovanému a aj keď sa obžalovaný vyhýbal, obaja do seba strčili, čo poškodený jednoznačne začal riešiť fyzickým útokom. Obžalovaný nožikom, ktorý vytiahol na svoju obranu, nemal úmysel poškodeného zraniť, spôsob, akým nožík použil, svedčí o tom, že chcel len útok poškodeného odvrátiť. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu, ak má byť nutná obrana úspešná, môže a niekedy aj musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník. Nesmie však ísť o konanie alebo prostriedky celkom zjavne neprimerané povahe a nebezpečnosti útoku. V danom prípade teda ani podľa názoru krajského súdu nešlo zo strany obžalovaného k celkom zjavne neprimeranej obrane.

Krajský súd preto poukazuje v podrobnostiach na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.